

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Александър Василенко,

катедра „Пиано” –ТКДФ на

НМА „Проф. Панчо Владигеров”

относно дисертационен труд на тема

„ПИАНОТО В СОЛОВОТО КЛАВИРНО И КАМЕРНО-АНСАМБЛОВО ТВОРЧЕСТВО НА ИВАН СПАСОВ (ТЕОРЕТИКО-ИНТЕРПРЕТАЦИОННИ АСПЕКТИ НА КЛАВИРНАТА АРТИКУЛАЦИЯ)“

за присъждане на ОНС „доктор”

в професионално направление 8.3. Музикално и танцово изкуство

на **Димитър Юлиянов Наков**

АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“ – Пловдив

Факултет „Музикална педагогика“

Катедра „Пиано и акордеон“

Ще започна своето изложение с цитат от заключението на Първа глава на дисертацията: *„Анализираното дотук солово клавирно и камерно-ансамблорово творчество на Иван Спасов разкрива пред изпълнителите широка творческа територия, обхващаща голямо разнообразие от различни по форма, мащаб и съдържание произведения. Богатството по отношение на инструментални ансамбли отправят към пианиста високи предизвикателства, свързани със звуково адаптиране към отделните инструментални състави, както и с доброто познаване на техните темброви, регистрови и технически особености. От друга страна клавирният изпълнител трябва да овладее уменията да влиза в различни роли при различните произведения – солистична, партнираща, независима от другите изпълнители (при камерни произведения с алеаторна организация), обединяваща, колористична, допълваща.“*

Позовавам се на тази констатация, защото дисертационният труд е художествено-творчески, с подчертано изпълнителска насоченост; затова смятам за уместно в самото начало да изтъкна, че докторантът убедително, компетентно и с въздействието на ангажиращо сценично присъствие безспорно се е справил с посочените от самия него интерпретаторски задачи (изказвам убедено това свое впечатление – видеозаписите са достъпни на интернет платформата YouTube). Респектиращият обем и разнообразие на шестте концертни програми, поставящи изпълнителя в твърде различни ситуации, са изключително сериозно професионално предизвикателство, преодоляването на което логично въоръжава докторанта с необходимата компетентност да осъществи задълбочено и аргументирано теоретично изследване във връзка с темата на дисертацията.

Дисертационният труд е с обем от 168 страници и съдържа: Увод, 3 глави, Заключение, Приноси, Библиография (с впечатляващ обем от 95 заглавия) и 2 приложения (съдържащи интервюта със седем водещи изпълнители на музиката на Иван Спасов, както и описание на реализираната лична концертна дейност в пряка връзка с темата на дисертацията). Съдържанието е добре структурирано и балансирано, с логично най-разгърната втора глава, която е конкретно насочена към предмета на изследването – клавирната артикулация. Авторефератът е с обем от 57 страници и сравнително ясно отразява цялостния текст на дисертацията. Единствената моя забележка е насочена към прекалено големия (както ми се струва) обем, отделен тук за общата, преобладаващо обзорна част, описваща и разясняваща спецификата на различните видове клавирна артикулация.

Възприемам като сполучливо решението да се избере точно клавирната артикулация за предмет на изследването. Този избор, от една страна, е

убедително и ясно аргументиран – артикулацията е изведена като важен аспект на интерпретацията, и по-конкретно в клавирното творчество на Иван Спасов; проблемите на артикулацията при този автор, както е констатирано от докторанта, са сравнително слабо и периферно изследвани в съществуващите предходни публикации; и, накрая, фокусирането върху посоченото, толкова характерно за музикалния език изразно средство, каквото е артикулацията (само по себе си и във връзка с други музикални фактурни елементи), придава на изследването целенасоченост, конкретика и ясна смислова опора. Докторантът убедително и компетентно, демонстрирайки отлична ориентация и обща визия върху клавирната фактура на многобройните и разнородни като жанр, конструиране и предназначение творби, групира различните артикулационни елементи. Служейки си с многобройни нотни примери, той прави както локализирани от конкретния фрагмент, така и обобщаващи изводи, а директният изпълнителски досег му дава възможността и солидното основание да коментира различните проблеми, възникващи в процеса на интерпретацията – при това не просто на констативно ниво, а под формата на конкретно споделяне на опит и предлагане на практически решения.

Приносите на дисертационния труд са ясно изведени и групирани според теоретичната (1 – 6) и изпълнителската (7 – 10) част. Струва ми се обаче, че точки 3, 4 и 5 в известен смисъл се препокриват и биха могли, следвайки логиката, да бъдат обединени в една.

В заключение, въз основа на гореизложените мои впечатления, убедено препоръчвам да бъде присъдена образователната и научна степен „доктор” в професионално направление 8.3. Музикално и танцово изкуство на **Димитър Юлиянов Наков.**

24.02.2022 г.

Александър Василенко

